

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

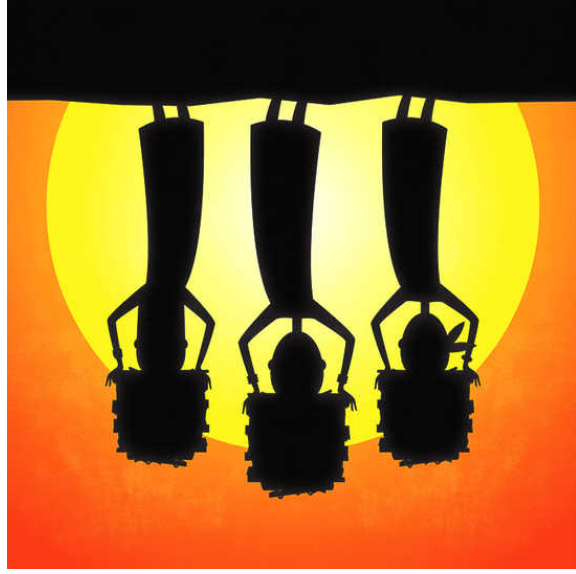
Nozibele i jej trzy własy

Skriven av: Tessa Welch
Illustrerad av: Wiehan de Jager
Översatt av: Aleksandra Migorska

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons Erkännande 3.0 Internasjonal Licens.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv>

Nozibele i jej trzy własy

✎ Tessa Welch

✉ Wiehan de Jager

📧 Aleksandra Migorska

😊 polska

|| niva 3

Dawno temu trzy dziewczynki poszły
nazbierać drewna.

Dzień był gorący, więc poszły też wykąpać się w rzecę. Bawily się, pluskały i pływały w chłodnej wodzie.

Wtedy pies zrozumiał, że Nozibele go oszukała. Wybiegł z chaty, biegł i biegł aż dotarł do wioski Nozibele. Tam jednak czekali na niego jej bracia. Mieli wielkie kije. Pies odwrócił się na pięcie i uciekł. Nikt od tamtej pory go nie widział.

Nagle zorientowały się, że zrobiło się bardzo późno i pospieszyły z powrotem do wioski.

Pies wrócił do domu i zaczął szukać dziewczynki: „Nozibele, gdzie jesteś?” – wołał. „Jestem tutaj, pod łóżkiem” – odpowiedział pierwszy włos. „Jestem tutaj, za drzwiami” – powiedział drugi włos. „Jestem tutaj w płocie” – odpowiedział trzeci włos.

Kiedy były już prawie w domu, Nozibele dotknęła ręką swojej szyi. Okazało się, że zapomniata naszyjnika! „Proszę, wróćcie ze mną!” – błagała swoje koleżanki. Niestety, obie dziewczynki uznały, że było już zbyt późno.

Gdy pies wyszedł, Nozibele wyrwała trzy włosy. Jeden włos umieszcza pod łóżkiem, drugi za drzwiami a trzeci w płocie, który otaczał chatę.

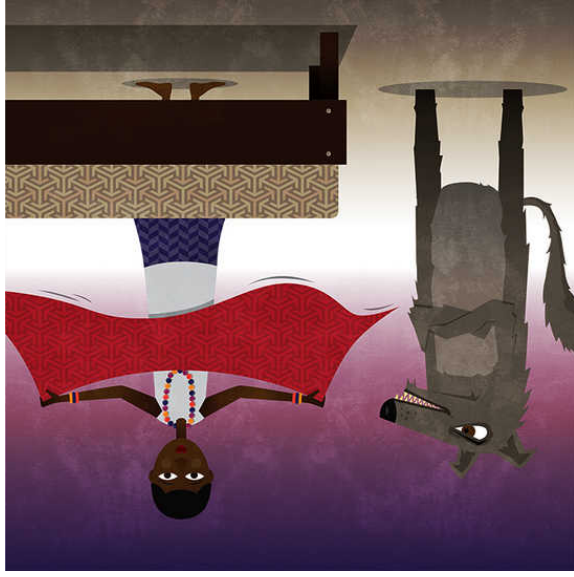
Nozibele wróciła więc nad rzekę sama.
Znalazła naszyjnik i pospieszyła do domu.
Niestety zgubiła się w ciemnościach.

Codziennie musiała gotować, zmiatać i
zmywać dla psa. Pewnego dnia pies zwrócił
się do Nozibele: „Muszę dziś odwiedzić
moich przyjaciół. Pozamiataj, ugotuj i
pozmywaj zanim wrócę.”

W oddali zauważyła światło dobiegające z chaty. Przyspieszyła kroku i zapukała do drzwi.

„Pościel moje łóżko!” – rozkazał pies. „Nigdy nie stąm łóżka dla psa” – odpowiedziała Nozibele. „Pościel łóżko, bo jak nie, to będę gryzł!” Więc Nozibele postąła łóżko psa.

Ku jej zdziwieniu, drzwi otworzył pies:
„Czego chcesz?” – zapytał. „Zgubiłam się i
muszę gdzieś przenocować” –
odpowiedziała Nozibele. „Wejź, bo jak nie,
to będę gryzł!” Nozibele posłusznie weszła
do środka.

„Ugotuj dla mnie!” – rozkazał pies. „Ale ja
nigdy nie gotowałam dla psa” –
odpowiedziała dziewczynka. „Gotuj, bo jak
nie, to będę gryzł!” Więc Nozibele
ugotowała jedzenie dla psa.